

[ Straßburg] , 19. Februar 1548

An Johannes Oporinus

UB Basel, G<sup>2</sup> I 20b, fol. 55r-v; Abschrift: G<sup>2</sup> I 16, fol. 27r-28r.  
 Steinmann Nr. 649.

S. P. D. Infelicitati, non culpae meae tribues, Oporine humanissime, si post tantam in scribendo sedulitatem et diligentiam tuam, (quae vt amoris erga me tui non obscurum iudicium, sic mihi gratissima est) nullum a me responsum hactenus accepisti. atque adeò iam ipse apud te essem, nisi primum valetudini, pòst, aliorum consilijs, qui tuas literas expectandas esse censebant, paruisse. Sed nescio quaenam fortuna mea sit. Ostentat mihi saepe multa, postea ludificatur, et eorum, qui mihi consultum cupiunt, rationibus, et nimia mea in obsequendo facilitate, saepe impedior. Hispanum, si qua fronti fides, ex aspectu, virum, vt tu scribis, bonae fidei esse puto. sed tamen vereor, ne vel negligentia vel aduerso aliquo casu, literae meae perierint. alioqui enim opinor hactenus rescribere potuisses. Video enim te in tabellarijs inueniendis, sicut et in literis scribendis et caeteris rebus omnibus, τὸν διάκτορον ἔρμην non ita vt me habere male propicium. et tamen id quoque suspicor potuisse fieri, vt Hofsteterus interim Basilea discesserit, vel alium pueris praceptorum nactus, vel negotijs auocatus, vt tibi cum eo per literas sit agendum. Venit etiam in mentem, te, quum propter nundinas breui huc venturus sis, coràm fortasse mecum acturum. Rem enim non tantae festinationis esse, cùm e tuis literis tum ex eo etiam conijcio, quod non proprius tabellarius ad me missus est, per quem et statim et certi aliquid rescribere, vel, cum quo ipse proficisci potuisse. Quicquid est (nam coniecturae vagae sunt et incertae) quamprimum rem omnem expediri mihi cupio. Non eò tantum quod pendere animi perquam molestum est, homini praesertim non Stoico, sed quod et profectionem in thermas propterea differre cogor (quanquam illa non ita necessaria sit, quin omitti omnino posset, nisi in hoc ocio libertate mea vti liberet) et D. Rechlingero, qui de te bene sentit, et se mihi honestissime cupere profitetur, nihil respondere possum. Is mecum aegit die Februarij sexto, de quibusdam pueris mecum in Galliam allegandis. seriońe an explorandi animi mei causa, nescio. Non enim ita sum rerum imperitus, vt non multa simulari sciām, nec tamen adeò callidus, vt τὰ διὸς ἀγκυλομήτεω λόξια βουλεύματα intelligam. Meam sententiam quiuis facile intelligit. Ego ea sentio quae recta et honesta esse puto, et quae sentio nec apud inimicos eloqui vereor. in quo sane reprehendenda est mea simplicitas, hisce moribus et temporibus minime conueniens. Sed τὸ ἐμφυὲς οὐτ' αἰθῶν ἀλώπηξ οὐτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἥθος. Si vestra paedagogia neglecta aut non opportuna fuerit, auditis e D. Rechlingero conditionibus, statuere potero quid mihi sit faciendum. Argentiae quod sperem nihil video. sunt scholarchae, vt audio, in exigendis laboribus quatuor aut quinque horarum singulis diebus, perquam liberales, in decernendis praemijs tenaces et maligni. eius generis et genij dominos quaerendos esse non puto, sed fugiendos tametsi me quaererent. Malim perdere patrimonij mei reliquias, quam asiniuis laboribus ita confici, vt lectione bonorum autorum, et scriptionibus, quae et rei literae commodare et mihi honorifcae esse possent, abstinentum esset. Interim (tametsi nunc quoque molestijs non careo) mihi ipse occinam τέτλαθι τοι κραδίη καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης. Te autem oro, Mi Oporine, vt pro humanitate tua et amicitia nostra (cuius te vt spero non paenitebit) commodis meis consulere et rem omnem quamprimum explicare non graueris. Ego quaecunque tibi grata et opportuna esse intellexero, curabo omnia diligenter. Vale. 19 Februarij Anno 48.

Hiero[ nymus] Wolfius T[ uus] .